

Den manglende vedtagelse i generalforsamlingen af en række af de i resolutionsudkast II omhandlede forhold kan i princippet skabe vanskeligheder af juridisk karakter, da en række aktiviteter vil komme til at finde sted uden formel hjemmel i generalforsamlingsbeslutninger. I praksis vil problemerne næppe blive store, idet UNCTAD's virksomhed i den første tid vil koncentrere sig om spørgsmål, om hvilke der er udstrakt enighed blandt medlemslandene.

Den nærmere udformning af mange enkeltheder vedrørende UNCTAD's fremtidige arbejde vil finde sted i handels- og udviklingsrådets og de underordnede organers kommende møderækker, hvorefter generalforsamlingens efterfølgende godkendelse af disse beslutninger kan finde sted, når generalforsamlingen genoptager sit arbejde, hvilket efter planen skal ske i september 1965.

II. Gennemgang af bestemmelserne i resolution 1995 (XIX) om UNCTAD's oprettelse.

1. FN-konferencen om udenrigshandel og udvikling.

Selve konferencen med deltagelse af alle medlemslandene skal sammenkaldes mindst hvert tredje år. Mødetidspunktet og -stedet skal i hvert tilfælde bestemmes af FN's generalforsamling efter indstilling fra Konferencen eller Udenrigshandels- og Udviklingsrådet (TDB). Konferencens særlige funktion er:

a) at fremme udenrigshandelen som et led i bestræbelserne for at øge den økonomiske udvikling, særlig handelen mellem lande på forskellige udviklingsstadier, mellem udviklingslandene indbyrdes og mellem lande med forskellige økonomiske og sociale systemer, idet man for at undgå dobbeltarbejde til stadighed bør tage i betragtning de funktioner, der er tillagt allerede eksisterende internationale organer,

b) at formulere principper for den internationale handel og dertil knyttede problemer vedrørende økonomisk udvikling,

c) at stille forslag til generalforsamlingen vedrørende gennemførelsen af de foreslåede principper og retningslinier,

d) at lette koordinationen og virksomheden af andre institutioner inden for De Forenede Nationers system, som arbejder på områder og med problemer, der har betydning for økonomisk udvikling. For så vidt samarbejdet angår, vil dette ske via generalforsamlingen og det økonomiske og sociale råd (ECOSOC), som ifølge pagten har ansvaret for koordination af al økonomisk og social virksomhed inden for FN-systemets rammer,

e) at tage skridt til i samarbejde med kompetente FN-institutioner at udarbejde multilaterale overenskomster til fremme af verdenshandelen,

f) at fungere som et center, der skal bestræbe sig på at oprette harmoni mellem de retningslinier for handel og udvikling, der vedtages af såvel de individuelle regeringer som regionale økonomiske grupper. Her henleder resolutionen opmærksomheden på pagtens art. 1, stk. 3, der opfordrer til internationalt samarbejde om løsning af problemer af økonomisk, social, kulturel og humanitær karakter, og art. 1, stk. 4, der bemyndiger FN til at fungere som et centralorgan, der skal bringe nationernes indsats til opnåelse af disse fælles mål i indbyrdes overensstemmelse.

2. Styrelsesrådet for Udenrigshandel og Udvikling (TDB).

Dette organ er oprettet som en del af FN's faste institutionelle maskineri på det økonomiske felt. Rådet skal bestå af 55 medlemmer valgt af konferencen blandt dens medlemmer og skal normalt afholde to årlige møder. Ved valget af medlemmerne skal konferencen tage i betragtning ikke alene en ligelig geografisk fordeling, men også ønskeligheden af at have en fast repræsentation i styrelsesrådet af de vigtigste handelsnationer, og skal i henhold til dette følge nedenstående fordeling af pladserne:

- 22 fra Asien-Afrika-gruppen, inkl. Jugoslavien,
- 18 fra Vestgruppen,
- 9 fra den latin-amerikanske gruppe, inkl. Jamaica og Trinidad-Tobago,
- 6 fra Sovjetgruppen.

Det vil sige, at Vesten opnår ca. $\frac{1}{3}$ af pladserne, u-landene godt halvdelen ($\frac{5}{9}$) og Sovjetgruppen $\frac{1}{9}$.